

ΣΥΝΑΦΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Εν Ἑλλάδι . . . Δραχ. 10
Εν Τουρκίᾳ . . . 1/2 τουρκικῆς λίρας
Εν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ . . . 1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΗΜΕΡΙΤΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορώσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Γ. Λαμπροδίνην διευκρινίζον
Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Τὸ ἐν τοῖς συνόροις ἀνοσιούργημα τῶν στρατιωτῶν Βουλγαρίας) — Μικρὰ Ἀσία. Βιθυνία (Οἱ Ἕλληνες τῆς μητροπόλεως Προύσης). — Ἀγγέλματα καὶ θρόνοι. — Ἡ οἰκονομικὴ Ἑλλάς (Διάλειξις τοῦ κ. Ἐδ. Θεοῦ). — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις. — Ἐπιφυλλίς. (Τὸ γλωσσικὸν ζήτημα ὑπὸ Γ. Χατζιδάκι καθηγητοῦ τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 6 Ἰουνίου 1907

Ἀπὸ πέρυσιν οἱ Βούλγαροι ἔταξαν τὸ θέρος ὡς χρόνον τῶν ἡρώισμων τῶν. Πέρυσιν ἐνεκαίνισαν τὰ ἀθληγμάτα τῶν διὰ τῆς ἀνδρείας ἐν τῇ προκυμαίᾳ τῆς Βάρνης ἀμύνης κατὰ τοῦ ἐπιδρομέως, τοῦ Ἑλληνος μητροπολίτου Ἰάκωνος.

Ἐφέτος ἀντιστρόφως ἔφραξαν τὴν ἑκ Βουλγαρίας ἔξοδον εἰς ἄλλους ἐπίσης ἐπικινδύνους κακούργους, εἰς πρόσφυγας γέροντας, παιδιά, γυναῖκας ἐξ Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας. Οἱ τρομεροὶ οὗτοι ἄνθρωποι ἀσεβοῦντες πρὸς τὰ θέσμινα τῆς εὐνόμου Βουλγαρίας ἐτόλμησαν νυκτοπλάνησαι νὰ υπερβῶσι τὰ βουλγαρικὰ σύνορα ἄνευ διαβατηρίων. Ἀλλ' οἱ ἀνδρεῖοι στρατιῶται τοῦ Φερδινάνδου, οἱ νεοφανεῖς οὗτοι Ἰάπωνες τῆς Δύσεως, ἡγρύνοντο.

Τὰ αἰμοδιφῇ νήπια τῶν Καρυῶν καὶ τοῦ Μοναστηρίου καὶ τοῦ Καβακλῆ αἱ αἰμοχαρεῖς καὶ ἀπάνθρωποι γυναῖκες, ἐνόμισαν, ὅτι ἐξ-ησφάλισαν τὴν εἰς τὴν Τουρκίαν εἰσόδον καταβάλλοντες εἰς τοὺς φρουροὺς τῆς βουλγαρικῆς ἀκεραιότητος λύτρα. Ἀλλὰ τὸσον μωροὶ δὲν εἶναι οἱ γενναῖοι ὀπλίται τοῦ Φερδινάνδου. Ἐλαβόν τὰ λύτρα καὶ ἔπειτα ἐξήτησαν καὶ τὴν ζωὴν. Μετ' ἀπαραιμίλλου καρτεροφυχίας ἔφραξαν τὴν ὁδὸν εἰς τοὺς ἀπαισίους ἐκείνους κακούργους ἀναφωνοῦντες: «Καὶ τὸ βαλάντιον καὶ τὴν ζωὴν σας». Καὶ ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον. Αἱ φάραγγες τῆς Ροδόπης ἀντήχησαν ἐκ τοῦ κρότου τῶν ὀπλῶν καὶ ἐκ τῶν ἰαχῶν τῶν Βουλγάρων ἡρώων. Ἐν ροπῇ ὀφθαλμοῦ ὁ ἐχθρὸς ἀποσυνετέθη. Ὑπὸ τὸ εὐστοχον πῦρ τῶν Βουλγάρων δεκάς πτωμάτων ἔπεσε δάκνουσα τὴν γῆν. Μάτην τὰ νήπια ἀντέταξαν λυσσώδη τοὺς ἄγριους κλαυθμυρισμούς των, μάτην αἱ αἰμοχαρεῖς Ἑλληνίδες προέταξαν τὰς ἡλικίας καὶ συρόμενοι βραδέως οἱ γέροντες πρόσφυγες μάτην ἐξηλεύγοντο καμάτου γογγυσμούς καὶ δόνησι. Τὰ ἄρτια θρέμματα τοῦ Κρούμου, τῆς αἰγλῆς τοῦ στέμματος τοῦ Φερδινάνδου οἱ ἀπαράμιλοι πρόμαχοι, τῶν μετρητῶν Φαρισαίων τοῦ Λονδίνου οἱ τρυφερώτατοι πελάται, τῆς κατηλι-κῆς τῶν Ἀγγλῶν δημοσιογραφίας συμπαθείας καὶ εὐτυχεῖς προστατευόμενοι ἔμειναν ἀνένδοτοι. Μετὰ τοὺς φόνους δ' ἐτράπησαν εἰς διωκτῶν τῶν φοβερῶν κακούργων. Τί εἶδεν ὁ ὑπερ-τῆς φάραγγος καὶ τὰς κορυφὰς τῆς Ροδόπης ἰσχυρῶν ἡλίου, οἷας φρικώδους ἀτιμίας παρέ-στησαν μάρτυρες οἱ ὄρμιοι τῶν ὀρέων καὶ τὰ καταλείδοντα τὰς κλιτὸς αὐτῶν ρυάκια, οἷα ὄργια κανιβάλων καὶ ἀνάνδρων κορυδάντων βδελυγμίας ἀντήχησαν εἰς τὰ ὑποκείμενα θρα-κικὰ πεδία, μόνον ὁ Κύριος γινώσκει.

Τούτων τὸν λαόν, ποῖμιον μᾶλλον υἱανῶν ἢ ἀνθρώπων ἄθροισμα ὄντα χειροκροτεῖ ἢ ἐν τῇ ζητήσῃ τοῦ πλούτου ἀπεκτηνωμένη Εὐ-ρώπῃ καὶ ἀνυμνεῖ ὡς προμάχους τῆς ἐλευθε-ρίας κατὰ τοῦ Τούρκου τοὺς βδελυροὺς ἦσαν κατὰ τῶν γυναικῶν καὶ παρθένων καὶ γερόν-των ἀσπλῶν.

Εἶναι γνωστὰ τῆς Εὐρώπης ταύτης αἱ δια-θέσεις, ἡ τελευταία μάλιστα κυανῇ βίβλος τῶν Ἀγγλῶν ἐπικαίρως δημοσιευθεῖσα κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας μᾶς προδιαθέτει, ὥστε τὰς ἀποφύγων πᾶσαν ἐκπληξιν, ἂν ἡ κακο-ῆθης δικαιολογία τῆς βουλγαρικῆς κυβερνή-σεως, ὅτι οἱ ἀνδρεῖοι τῆς στρατιῶται ἐφρονε-σαν τοὺς ἀσπλῶς ἐκείνους ἀνθρώπους, διότι ἐφρονεῖν ἄνευ διαβατηρίων, καὶ πρὶν ἢ πλη-ρώσῃσι τὰ πρὸς τὴν γεωργικὴν τράπεζαν χρέη των, ἂν ἡ δικαιολογία αὐτῇ εὐρὴ τοὺς πι-στεύοντας.

Οὐδὲ θὰ εἶναι παράδοξον νὰ ἀκούσῃμεν

τοῦτο ἐκ χώρας, ἥς ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἡγήνη-ται πρὸς τὸν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν ἐν ὀνόματι τῆς ἐκκλησίας, ἣν διοικεῖ, καὶ ἀπλὴν ἔκφρασιν συμπαθείας πρὸς τὰ οἰκτρὰ θύματα τῆς Ἀγγιᾶ καὶ ἀπλὴν δηλωσιν ἀπεχθείας πρὸς τοὺς ποταποὺς ἐμπρηστὰς τῆς πανα-ρχαίας ἐλληνικῆς πόλεως ἐκ φόβου μὴ ἐνθα-ρύνῃ ὁ σεβασμιώτατος Σαλίσβουρίας τοὺς πο-λιτικούς σκοποὺς τῆς Ἑλλάδος! Οὐδὲ πρέπει νὰ ἐκπλαγῶμεν, ἂν οἱ ὦντο τῆς Δύσεως κά-λαμοι ὑποστηρίξωσι τὴν νέαν βουλγαρικὴν νομοθεσίαν, καθ' ἣν οἱ μὴ ἔχοντες διαβατή-ρια ἢ μὴ πληρώνοντες τὰ χρέη των — ἂν ἀ-ληθεύῃ, τοῦθ' ὅπερ σφόδρα ἀμφίβολον, ὅτι οἱ ἀτυχέστατοι ἐκείνοι ἀνθρώποι δὲν εἶχον διαβατήρια καὶ δὲν ἐπλήρωσαν τὰ χρέη των — φρονεῖνται.

Τὸ πρῶτον νῦν δὲν ὑφίσταμεθα οἱ Ἕλλη-νες τοιαύτας δοκιμασίας. Ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται νὰ ἐπιδειξώμεν τὴν πατρο-παράδοτον ἐμμονὴν εἰς τὰ δίκαιά μας καὶ τὴν ἐγκαρτέρησιν εἰς τὰ παθήματα, δι' ἣς περ-ισώσαμεν ἐπὶ τέσσαρας χιλιάδας ἔτη τὴν φυ-λετικὴν μας αὐτοτέλειαν, τὴν χωριστὴν καὶ ὅλως ἰδιόζουσαν ἐθνικὴν ἀτομικότητά μας ἐν μέσῳ κατακλυσμένων καὶ καταγίδων. Περι-στείλωμεν ὅλην τὴν ἀγρίαν, ἀλλὰ δίκαιαν ἀ-γανάκτησιν, ἣν αἰσθανόμεθα ὅχι! ποτὲ κατὰ τῶν φορούντων τὸ στέμμα τοῦ Φερδινάνδου, οἵτινες κατελάμπρουν αὐτὸ διὰ τῶν ἀνδρα-γαθιῶν τῆς προσπάτου ρυπαρότητος, ἀλλὰ κατὰ τῶν πεπολιτισμένων προστατῶν των, καὶ ἐπιρρῶσιν τὴν πεποιθήσιν μας, ὅτι ἐν τῇ ἐλληνικῇ χερσονήσῳ φύσει ἀδύνατον εἶναι νὰ συνπαράξωμεν Ἕλληνας καὶ Βούλγαρους.

Τοῦτο τὸ δίδαγμα μετὰ μακρὴν αἰώνων σιωπῇ ἀνέλαβον νὰ δώσωσιν ἡμῖν οἱ Βούλ-γαροι ραγδαίως φερόμενοι πρὸς τὰ ἔσχατα τῶν μέσων, ἀκατάσχετοι υπερηρώωντες πάντα τὰ ὅρια τῆς ἀνθρωπίνης ἡθικῆς, αἰδοῦς, εὐ-πρεπείας, ἡμερωσέως. Ἔως χθὲς μὲ τὴν συν-ῆθην εἰς τοὺς ἀνάνδρους πανουργίαν ὁ κατὰ τοῦ ἐλληνισμοῦ διωγμὸς διενεργεῖτο διὰ τῶν ὁπαδῶν τῶν διαφόρων δολοφονικῶν σωματείων ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ καὶ ἐκτός αὐτῆς. Ἐντεῦθεν τῶν συνόρων ὁ Σαράφωφ, ὁ Σανδάνσκιος καὶ Σα, ἐκείθεν ὁ Δραγοῦλεφ καὶ ἡ ἄλλη χορεία. Λε-πτότατος καὶ διαφανὴς ἐχώριζε τὰς μαφίας ταύτας πέπλος ἀπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Φερ-δινάνδου, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐστεμμένου τυχο-διώκτου. Οἱ Μπάουτσερ ἡνούντο νὰ ἰδῶσι ποῖα καταφανὴς συνοχὴ συνέδεε Πετρώφ καὶ Σαράφωφ, Φερδινάνδον καὶ Δραγοῦλεφ καὶ μετὰ τὰς ἀξιωματικότητας ἡμέρας, καθ' ἃς δὴμαρχοι καὶ ἐπαρχοὶ τοῦ Φερδινάνδου ἐλάμ-βανον ἐπιστήμους ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν ἐμπρη-στῶν τῆς Ἀγγιᾶ, τῶν ἀρπάγων τῶν ἐκ-κλησιῶν καὶ σχολείων ὅλων τῶν ἐλληνικῶν κοινοτήτων, τοὺς τίλους τῆς ἰδιοκτησίας τῶν λαφύρων τούτων ἐν ὀνόματι τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως, καθ' ἣν ἀντιπρόσωποι τοῦ ἐν Βυζαντίῳ ἐμφυλεῶντος ρασοφόρου φονέως κτελεζάμβανον τὰς ἐλληνικὰς μητροπόλεις καὶ ἐλειτούργουν ἐν αὐταῖς καὶ ἀνύμνουν τὸν θεὸν τῆς εἰρήνης, τῆς εὐπλαγχνίας, τοῦ ἐλεοῦ! Ἀλλ' οἱ Μπάουτσερ οὐδὲ τώρα θὰ ἰδῶσι τὴν συνοχὴν ταύτην.

Ἀλλὰ δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἐκόπη καὶ ὁ τελευταῖος δεσμός τῆς ἀνοχῆς μας. Ὅπως ὡς ἔθνος ἡ Ἑλλάς διέκοψε πᾶσαν ἐπικοινωνίαν πρὸς τὴν ληστρικὴν πέραν τῆς Ροδόπης ἀγέ-λην, ὀφείλει καὶ ὡς πολιτεία νὰ διακόψῃ πᾶ-σαν σχέσιν πρὸς τὸν ὀργανισμὸν ἐκείνον τὸν παράδοξον, ὅστις ἐξωτερικῶς φέρει τὰ προ-σχήματα εὐνόμου πολιτείας, ἐσωτερικῶς δ' ἀ-ποτελεῖ εὐσύντακτον φονέαν, ἐμπρηστῶν, λη-στῶν συμμορίαν.

Μεῖζονα τῶν ὅσα ἐπάθομεν δὲν θὰ πάθωμεν ἀποκόπτοντες πᾶσαν ἐπαφὴν πρὸς τὴν Βουλγα-ρίαν. Ἀλλὰ πλεονεκτοῦμεν κατὰ τοῦτο, ὅτι δὲν γινόμεθα συνένοχοι τῆς βουλγαρικῆς ὑπο-κρισίας, ὅτι καθορίζομεν τελείως τὴν θέσιν μας, ὅτι δὲν μολυνόμεθα ἐπικοινωνοῦντες ἐπισήμως πρὸς τὸν ἀτιμώτατον ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὄχλον.

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

ΒΙΘΥΝΙΑ

Τὸ κατὰ τὸ ἱστάμενον ἔτος 1907 τὸ τρίτον ἐκ-διόμενον ἐν Κωνσταντινουπόλει «Ἡμερολόγιον» τῶν ἐθνικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ἀξιόλογον περιέχει συνοπτικὴν μελέτην περὶ τῆς βι-θυνικῆς χώρας, ἥτις ὑπάγεται εἰς τὴν μητρόπολιν τῆς γηραιᾶς Προύσης. Ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἐμφανίσεως αὐτοῦ ὁ «Ἀγὼν» ἐδημοσίευσε συ-νοπτικὴν στατιστικὴν μελέτην τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἀλλ' ὅσα λέγει τὸ «Ἡμερολόγιον» εἶναι πληρέστερα, ἔχουσι δ' οὕτω:

Ἡ Μητρόπολις Προύσης

Ἡ ἐπαρχία Προύσης, ἢ τὴν τάξιν κατὰ τὸν συσταγματικὸν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀπο-τελεῖται ἐκ τῆς ὁμωνύμου πρωτεύουσας καὶ δέκα καὶ τριῶν κομησιῶν καὶ χωριῶν, ὧν τὰ ὀνό-ματα εὐρίσκει ὁ ἀναγνώστης κατωτέρω.

Ὅρια γεωγραφικὰ ἔχουσα πρὸς Β. τὴν Προπον-τίδα καὶ τὸν Κιανὸν Κόλπον, πρὸς Ν. τὰς ὑπω-ρείας τοῦ Ὀλύμπου, πρὸς Α. τὴν ἐπαρχίαν Νικαίας πρὸς Δ. τὴν τῆς Νικομηδείας, τυγχάνει λίαν περι-ωριμένη ὑπὸ ἔσφιιν ἐκτάσεως ἐν σχέσει πρὸς ἄλ-λας μητροπολιτικὰς περιφέρειας.

Ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ χριστιανισμοῦ ἑκατονταε-τηρίδος ἡ διδασκαλία τῆς νέας ἐξ ἀποκαλύψεως θρησκείας, εὐρεν ὁπαδούς ἐν τῇ Προύσῃ καὶ ἀνὰ τὴν περίεξ βιθυνικὴν χώραν, διεδόθη δὲ τοσοῦτον ταχέως μεταξὺ διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων, ὥστε ἀπὸ τῆς γ' ἡλ' ἑκατονταετηρίδος ἀναφέρει ἡ Ἐκ-κλησιαστικὴ Ἱστορία ἐπισκόπους Προύσης, ὧν ὁ ἄριστος Πατρίκιος ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ ὑπέστη τὸν μαρτυρικὸν θάνατον, συγκαταλεχθεὶς μεταξὺ τῶν ἱερομαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας.

Μέχρι τῶν ἀρχῶν τῆς 18' ἐν τῇ νῦν περιφερείᾳ τῆς μητροπόλεως Προύσης ὑφίστατο καὶ ἑτέρα μη-τρόπολις ἢ τῆς Ἀπαμείας, πόλεως κειμένης με-ταξὺ τῶν νῦν Μουδανίων καὶ Νεοχωρίου, ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τῇ εἰσπλέοντι παραλίᾳ τοῦ Κιανοῦ κόλπου. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἐν τῷ μετὰξὺ ἐνεκε τῶν κειρικῶν περιστάσεων ἐπελθοῦσαν ἀραιώσιν τοῦ ὁρθοδόξου πληθυσμοῦ, ἡ διατήρησις ἡμωτέρων τῶν μητροπό-λεων τούτων κατέστη δυσχερὴς καὶ τοῦτο ἐνεκε διὰ πράξεως πατριαρχικῆς καὶ συνοδικῆς τῇ 1318 σωτηρίῳ ἔτει ἐπὶ τοῦ μητροπολίτου Προύσης Νεο-φύτου (Νικολάου) ἡ μητρόπολις Ἀπαμείας συνεχω-νεύθη εἰς τὴν τῆς Προύσης. Κατὰ τὴν παράδοσιν, ἐξ αἰτίας τῆς συγχωρεύσεως ταύτης ἡ παραλία τῆς ἐπαρχίας Προύσης, ἥτις ὑπῆγετο εἰς τὴν τῆς Ἀπα-μείας, διετήρησεν ἰδιαιτέρᾳ τινα προνομία, ἐν οἷς καὶ τὸ διὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ δωδεκαμήνου (Χριστου-γέννων, ἀγίου Βασιλείου καὶ Θεοφανείων) ἱερουρ-γεῖ ὁ κατὰ καιρὸν μητροπολίτης Προύσης οὐχὶ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς ἐπαρχίας, ἀλλ' ἐν Μουδα-νίῳ, Συγῇ καὶ Τριγλίᾳ.

Τρίκοντα καὶ ὀκτὼ ἀοίδιμοι ἐπίσκοποι καὶ μη-τροπολῖται ἐνεβέβησαν πνευματικῶς τὴν ἐπαρχίαν Προύσης, ἥς ἡ πρωτεύουσα ἔφερε καὶ τὸ ὄνομα Θεοπόλιν. Ὁ δὲ νῦν ἀπὸ τοῦ 1886 εὐδοκίμως οἰκοκυρτῶν τὰ τῆς μητροπόλεως ταύτης Σεβα-σμιώτατος ἄγιος Προύσης κ. Ναθαναὴλ Ἱππεριώτης εἶναι ὁ 39ος κατὰ τὴν κατ' αὐξήσαντα ἀριθμὸν σειρᾶν.

Ἡ ὁμογενὴς κοινότης Προύσης, ἀριθμοῦσά πληθυ-σμὸν κατὰ τι ἀνώτερον τῶν 5 χιλιάδων καὶ οὐσα διηρημένη εἰς τρεῖς ἐνορίας, διατηρεῖ τρεῖς καλλι-πρεπεῖς καὶ σεμνὰς διακεκοσμημένους ναοὺς.

Ἀρχαιότερα τῶν ἐκκλησιῶν τούτων εἶναι ἡ τῆς ἐνορίας Δεμυρακίου, σεμνομένη ἐπ' ὀνόματι τῶν παμμεγίστων Ταξιάρχων καὶ ἥς ἡ ἱδρυσις ἀνέχε-ται εἰς τὰ πρῶτα ἔτη τῆς βασιλείας τοῦ Σουλτᾶν Ὁρχάν, τοῦ καταστήσαντος τὴν Προῦσαν πρωτεύ-ουσαν τοῦ ἀρτιπαγούς ὀθωμανικοῦ Κράτους. Φαί-νεται ὅτι μετὰ τὴν κατὰ τὸ 1326 παράδοσιν τῆς πόλεως εἰς τὸν Ὁρχάν ὁ πρῶτος ἐκ χριστιανῶν συνοικισμὸς ἐκτός τῶν τειχῶν ἐγένετο ἐν Δεμυρ-κακί καὶ ἐκεῖ ἰδρύθη ναὸς πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν ἀναγκῶν τῶν χριστιανῶν ὑπάρχων τοῦ νέου Κράτους. Ὁ ναὸς οὗτος ἀνεκαίνισθη τῇ 1835 ἐπὶ τῆς ἀρχιερατείας Ἀνθίμου τοῦ Κουτα-λιανοῦ, ὡς ἀναγράφει ἡ ἐπὶ τῆς πύλης αὐτοῦ ἐπι-γραφή. Ἡ ἐκκλησία αὕτη ὑφίσταται νῦν νέαν ἀ-νακαίνισιν, μεταβληθυσμένη ἐπὶ τὸ κομψότερον μετὰ τρούλλου ἐπὶ τῆς στέγης. Ἡ φιλοθεσμικὴ ἐνορία Δεμυρακίου θὰ δαπανήσῃ εἰς τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ ναοῦ τῆς περὶ τὰς 700 λίρας τουρκικᾶς.

Ἡ ἐνορία Καγιαμπασίου, ἡ καὶ πολυπληθέστερη τῶν δύο ἐτέρων, ἔχει εὐρύχωρον καὶ κάλλιστον ναόν, τιμωμένον ἐπ' ὀνόματι τῶν πανευφύμων Ἀ-ποστόλων. Πότε τὸ πρῶτον ἐκτίσθη ὁ ναὸς οὗτος

δὲν εἶνε γνωστόν. Ἀλλ' ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ σωζομένῳ Κώδικι τῆς Μητροπόλεως ὁ Προῦσης Ἀνθίμος ση-μειοῦται ἐπὶ λέξει ὅτι: κατὰ τὸ 1787 ἔτος, Ἰου-λίου 1, ἐδρισκόμενοι εἰς Μουδανὰ, μᾶς ἤλθε πι-κρὰ καὶ ἐπώδυνος ἀγγελία ἀπὸ Προῦσαν, δι' ἣ ὡ-ραία καὶ θαυμαστὴ ἐκκλησία τῶν Ἀγίων Ἀπο-στόλων ἢ κατὰ τὸ Καγιαμπασί, εἰς τὰς 30 Ἰου-νίου, ὅπου καὶ ἡ εορτὴ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐορτάζεται, μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας. Ἐ-κρέμισε τὸ τοιαύτῃς ἐκκλησίας ἀπὸ τὸ δυβάρει τοῦ ἱεροῦ μέχρι τοῦ γυναικείου καὶ συγκατεκρή-μισσε καὶ κατεσύντριψε καὶ τέμπλον καὶ θρόνον καὶ ὅλα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ ἐγενε πτώμα ἐλεεινὸν καὶ ἀ-ξιοδόκουν τὸ ὅποιον τοῦτο πικρὸν καὶ δυνη-ρὸν ἀκουσμα μᾶς ἐλύπησεν εἰς ἄκρον. μᾶς ἐτά-ραξε τόσον, ὅπου εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸ παραστή-σωμεν, τόσον διατὶ μία τοιαύτη ἀξιόλογος καὶ ὡ-ραία ἐκκλησία ἐκρήμνισε, ὅσον καὶ διὰ τὸ δύσκολον, ἐπικινδύνον καὶ ἀδύνατον σχεδὸν τῆς ἀνα-καίνεσας! Διηγείται κατόπιν ἐν πόνῳ ψυχῆς κατὰ πόσων δυσχερειῶν προσέκρουσεν ἡ ἀνακαίνισις τοῦ ναοῦ τούτου, ἥτις ὅμως ἐπὶ τέλους συνεπληρώθη κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1788. Ὁ δ' ἀοίδιμος ἐ-κείνος μητροπολίτης, ὅστις ὀλίγα μὲν φαίνεται γι-νώσκων γράμματα, ἀλλ' ἐξ ὧν γράφει ἀποδει-κνύει ἐκείνους ἐμπλεῖαν ὑψηλῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐ-θνικῶν αἰσθημάτων — ἀνακουρισθεὶς διὰ τῆς συντε-λέσεως τοῦ ἱεροῦ τούτου ἔργου, περατοῖ τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ ὡς ἐξῆς. «Ὅπως ἡκολούθησεν τὸ πρᾶγμα καὶ ἔστω εἰς ἐνδειξιν, μνημονεύοντες καὶ συγχωροῦντες οἱ μετὰ ταῦτα τοὺς κοπιῶσιν καὶ κινδυνεύσιν εἰς αὐτὸ τὸ θεῖον ἔργον, λαμβάνοντες καὶ παραδειγ-μα νὰ μὴ μικροψυχῶν εἰς τέτοια θεωρητῆ ἔργα ἐπειδὴ ὁ πανάγαθος θεὸς ἐξέπαινος ἀνταλμάνε-ται καὶ ἀντιποιεῖται τοὺς δουλοπρεπεῖς (Κωδ. σελ. 40). Ἐν τῷ αὐτῷ Κώδικι ὑπάρχει «Καταγραφή τῶν ἀκολουθησάντων ἐξόδων ἐπὶ τῇ ἀνακαίνισι τῆς κατὰ τὸ Καγιαμπασί τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Ἐκκλησίας», ἀναβιβάζουσα τὴν ἐν συνόλῳ δαπάν-ης εἰς γρόσια 16247. Ἐκ τούτων γρόσια 564 ἐ-δαπανήθησαν εἰς οἰκοδομήσιν ὕλην καὶ ἡμερομύ-σθια, 500 γρόσια ἐδόσαν εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἐχρησιμώθη εἰς φιλοδωρήματα καὶ λοιπὰ ἐξόδα. Ὁ ναὸς οὗτος ἐπεσκευάσθη καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχιερατείας Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἀνδρου κατὰ τὸ ἔτος 1847.

Ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου κεῖται ἐν τῇ ἐνορίᾳ Βαλοῦκ Πα-ζαρίου, ἐνθα καὶ τὸ ἐπίσημον μητροπολιτικὸν ὀλ-κημα. Ὁ ναὸς οὗτος κεῖται ἰσοβᾶς κάτωθι τῆς τοποθεσίας, ἐν ἣ ἱδρυτο ἐπὶ Βυζαντινῶν ὁ ἀρχαῖος μητροπολιτικὸς ναὸς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου Ἰω-άννου τοῦ Προδρόμου. Πρώτη σημείωσις περὶ τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ ἀπαντᾷ ἐν τῷ Κώδικι ἡ ἀνά-γούσα τὴν οἰκοδομήσιν του κατὰ τὸ 1605 ἐπὶ τῆς ἀρχιερατείας τοῦ Προύσης Κυρίλλου (δὲν διευ-κρινεῖται ἂν πρῶτην φοράν ἐγένετο ἡ ἱδρυσις, ἢ ἂν προυπήρχεν ὁ ναὸς καὶ ἀνωκοδομήθη τότε). Τῇ 1782 ἐπὶ τῆς ἀρχιερατείας τοῦ Προύσης Ἀυθίου ἡρώνην, περιληφθέντος εἰς τὸν κυρίως ναόν καὶ τοῦ παρεκκλησίου τοῦ ἀγίου Χαραλᾶμπος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μητροπολίτου ἀνακαίνισθαι τῇ 1799 ἐτέ-πρωτο νὰ γένῃ παρανάλαμα τῆς μεγάλῃς πυρκαϊᾶς τῆς καταστρεψῆς τὴν Προῦσαν τὴν 4 Δεκεμ-βρίου 1801. Ἀλλὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἀντήρηθη καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Ἀνθίου, ὅστις ἐκερθεῖς εἰς Βασεῦσαν καὶ ἀκούσας τὴν τοιαύτην συμφο-ράν, πολὺ θρηνήσας . . . δὲν ἔπαυσε πάντα λίθον κινήσας ἔλαβε τὴν ἀδειαν παρὰ τῆς κραταῖας Βα-σιλείας διὰ βασιλικῶν προσηκούντων ὀρισμῶν εἰς τὸ νὰ ἀνακαίνισθαι ἐκ βάθρων Ἐκκλησία, Μητρό-πολις, Σχολεῖα καὶ σπείτια (Κωδ. σελ. 242).

Ὁ φοβερὸς ὁμοῦ σεισμὸς, ὁ διαστῆας καὶ ἰσο-πῶσας τὴν πόλιν τοῦ Προῦσιου κατὰ τὸ 1855 κατ-έστρεψε καὶ τὸν μητροπολιτικὸν ναόν αὐτῆς, ὃν ἡ πρόθυμος διαθέσις τῶν ἐνοριτῶν Βαλοῦκ Παζαρίου καὶ ἄλλων εὐσεβοφρόνων ὁρθόδοξων ἀντήρουν ἐκ βάθρων περικαλλέστερον κατὰ τὸ 1873 ἐπὶ τοῦ πολλὰ πρὸς τοῦτο μαγνησαντος ἀειμνήστου μητροπο-λίτου Προύσης Νικαδήμου τοῦ ἐκ Τενέδου κατὰ λαμπρὸν σχέδιον τοῦ προσαέως ἀρχιτέκτονος Ἀβραάμ. Ἰωαννίδου. Ὁ ναὸς οὗτος ἐπετέτετο μόνον μέχρις ἐσχάτων καταλλήλου τέμπλου, ἀναλόγου πρὸς τὸ λοιπὸν αὐτοῦ ἀρχιτεκτονικὸν κάλλος. Ἀλλὰ τῇ πρῶτῳβουλῇ καὶ ἀδρᾷ ἀρωγῇ τοῦ νῦν μητροπολί-του ἀγίου Προύσης κ. Ναθαναὴλ, τῇ γενναίᾳ συ-δρομῇ τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ φιλογενοῦς κ. Περιχέτους Λακαριδίου, ἐκ Προύσης ἔλκοντος τὸ γένος, καὶ τῇ φιλοτιμίᾳ συνδρομῇ πολλῶν ἐνοριτῶν Βαλοῦκ Πα-ζαρίου, ἀνεπληρώθη πρὸ δύο ἐτῶν καὶ ἡ ἐλλείψις αὐτῇ. Καὶ οὕτως ἡ Προῦσα ἔχει μητροπολιτικὸν ναόν περικαλλῆ καὶ καταλλήλῳ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν, τῇ δὲ προσερχομένῳ, ὥπως προσεγγυθῇ, ἐπιγράμμα ἐπὶ τῆς πύλης τῆς εἰσόδου λίαν ἐπικαίρως ἐπι-τάσσει: «Παρθενεύσαν εἰσελθε τὸν νοῦν ἐνθάδε, ναὸς

άν-ισχυρίσας και του ιθαγενούς στοιχείου, διότι κατά προτίμησιν εξέλεγοντο οι ξένοι άξιωματικοί άντι των γενναίων άνδρων, οτινες είχαν άπειρώσει την ζωή των και χύσει τό αίμά των έν τω ύπερ έλευθερίας αγώνι.

Έν συντόμω είπειν, καθ' όλην την βασιλείαν του "Θωάνος, επί τριάντα τουτ' έστιν έτη (1833-1862), ή 'Ελλάς διετέλεσεν έν διαρκεί καταστάσει ταρχών και σπάσεων και δύναται τις είπειν, ότι θαύμα ύπήρξεν, ότι ο άτυχής ούτος τύπος ήδυνήθη νά παρέλθη την τραχείαν ταύτην περίοδον χωρίς ν' άπολέση τό συνκίσθημα της έθνικότητος και την επί τό μέλλον αύτου πίστιν.

(έπεται συνέχεια)

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΟΙ άξιωματικοί του ναυτικού. οι μάχιμοι, δμόθυμον και άποκαλύπτουν έκδηλοσύν την χαρά των επί τη ψηφίσει του περί ναυτικού έπιτελείου νομοσχεδίου, τοίτο δ' άποτελεί μέτρον άσφαλείστων της μεγάλης ανάγκης. ήν κέκληται νά διηρηθήσθαι ο νέος νόμος. Έν όλολογφ κλάδω διοικήσεως, έν τω ύπουργείω, όπερ κνδερώ ήν φυσική και προσφιλέστατη δύναμις της 'Ελλάδος, έλειπεν ή πυξίς της ενεργείας ή απαραίτητος. Στόλον είχομεν και ο στόλος δέν ήδύνατο νά ενεργήσθαι, διότι ποδ πρέπει νά ενεργήσθαι και πώς και πότε ούδεις έμελέτησε, τίνα δέ σκοπόν κέκληται έν δεδομένη ενεργεία νά διηρηθήσθαι ο έλληνικός στόλος ήγνέει τό ύπουργείον των ναυτικών της 'Ελλάδος. Άκριβώς δέ διά τούτο παρόστημεν κατά τό άπαισίον 1897 περδ των άπροσδοκίτων έκείνων και θλιβερωτάτων γεγονότων, καθ' ή φιλαργος των 'Αθηνών δικηγόρος νομίσας, ότι και τό πολεμικά θέματα λύνονται διά της λογικής της δικονομίας, άνέλασεν αύτός νά δδηγήσθαι την ναυτικήν της 'Ελλάδος δύναμιν. Καί οδήγησεν αύτήν θαυμασίως διά των περιληψίων: «Βομβαρδίσαι, συντρίψαι, έξολοθρεύσαι τόν έχθρόν». Καί ο έλληνικός στόλος έξομδάσθαι και συντρίψει και έξολοθρεύσει τάς τροφίμων άποθήκας των 'Ελλήνων έμπόρων των 'Αγίων Σαράντα και της Σαλαχώρας! Ο δικηγόρος έκείνος άντι νά αίωρείται και σήμερον έτι τυμπανίαός άπό της άγχόνης εις διάγραμμα έκείνων, οτινες έν τη άμαθεία των νομίζουσιν έαυτούς ίκανούς τά πάντα νά έγχειρώσι και αύτά τά σπουδαία, διατελεί πρόεδρος της βουλής των 'Ελλήνων!

Είς τοιαύτα παραπτώματα δέν θά ύποπέσθαι πλέον ο έλληνικός στόλος, χαιρειζόμεν δ' εφρόνουσιν την ψηφίσιν του νόμου τούτου ως άπειρηρίαν άνορθώσεως, έκκαταστάσεως, άννύσεως των ναυτικών ήμων δυνάμεων εις τό ύψος των έλπίδων και της τρυφεράς άγάπης, μεθ' ής και ο έσχατος των 'Ελλήνων περιβόλλει την ύπό ένδοξοτάτων παραδόσεων καταγαλλίζόμενη θαλασσίαν ήμων δύναμιν. Αύτοι πρέπει νά λεχθή ή αλήθεια. Η ναυτική δύναμις ήμων δέν είναι ούα άνανέμενον αύτήν.

Καί υλικός ύδαρεί, αλλά και ήθικς ρόμης στερείται. Η διοίκησις του ναυτικού της 'Ελλάδος άπίθη έστία αίσχιστου παρασιτισμού και προτιανείον κακοηθεστάτης ξρασιάνης, δύναμις δέ ήράκλειος άπαιτείται, όπως έκκοπή έξ αύτου πύ παρόσιτον, όπως καθαρισθώσι τά ζιζάνια και ή αίρα, ήτις πνίγει και άναστέλλει την άθρόαν βλάστησιν των άγαθών σπερμάτων, ών αληθώς έυμοιρεί τό ναυτικόν της 'Ελλάδος. Δύναμις ήράκλειος άπαιτείται, όπως τεθή όριστικόν τέγμα εις την έπονειδίαν έν τω νά εισφέρωνται κατ' έ έτος ως μαθηταί της σχολής των Δοκίμων τά άπορρίματα των άλλων σχολείων του κράτους και νά παραδίδονται ή τύχη του μέλλοντος της 'Ελλάδος εις άνθρώπους μη κεκτημένους άλλην άρετήν ή την Ικανότητα των δυνατών συγγενολογίων και άλλην φιλοδοξίαν ή την της άλώσεως νυμφών πολυφρόν.

Αλλά και πριν ή έτι εντυχής ή 'Ελλάς νά ίδη έαυτήν κνδερωμένην ύπ' άνθρώπων έχόντων την αντίληψιν, ότι ούχ ή συγγένεια, ούχ οι ποικίλοι συνδυασμοί συμφερόντων πανισχύρων, αλλά και όλοθρίων εις τό κοινή συμφέρον, άλλ' ή άρετή και ή μάχησις και ή εύφύα πρέπει νά προκρίνται δι' έκείνους, εις ούς θά έμπιστευθή ή πατρις την ύπαρξιν και την τιμήν της, αλλά και πριν έτι εις τούτο εντυχής ή 'Ελλάς, οι φιλότιμοι άξιωματικοί οι άνήκοντες εις τό ναυτικόν της 'Ελλάδος όφείλουν νά συνενωθώσιν εις τάξιν φιλόπονον και έπιμελή, ν' άποκρούσωσι τούς άσυνειδήτους, και καταστήσωσιν ούτω ύγιή και καθαράν την περί αύτους άμόσφαιραν, ώστε νά πνίγηται έξ άσφυγίας, έκ της άσφυγίας της κατασχόνης, πών σπέρμα ταπεινού πάθους. Ούτω μόνον θά δύνηθι τό ναυτικόν της 'Ελλάδος παρακολουθούν τάς τεραστίας προσόδους της ναυτικής τέχνης και έφάμιλλον άναδεικνύμενον των κρατίστων ναυτικών της Έδωρικής νά έπιδείξη τάς άρετάς της φιλοπατρίας και της γενναίητος, έφ' αίς ή ιστορία ούδένά λαόν ύμνησε πλειότερον του έλληνικού έθνους.

ΕΡΡΙΓΗΣΕΝ ή καρδιά έξ δδύνης ύπερτάτης και σφοδρότατης άμα άγανακτήσεως κατά του άπαισίον λαού των Βουλγάρων, άλλος μυχαίσιον έδάρνε την ψυχήν πάντων έκείνων, όσοι την παρελθούσαν Πέμπτην παρέστησαν έν τω ναφ της μητροπόλεως 'Αθηνών, όπου κατανυκτικόν έτέλεσαν οι έν 'Αθήναις πρόσφυγες μνημόσυνον των έν τοίς

βουλγαρικοίς μεθούσις άγρίους και άπανθρώπως φονευθέντων άδελφών των ύπό των Βουλγάρων στρατιωτών. Καί παρόστη άπειρον πλήθος κόσμου, μέγιστον μέρος των προσφύγων πάσης ηλικίας και γένους, με τάς σημαίας έκάστη πόλις καταστράφεισα, ών πένθος πέπλος έκάλυπτε την σημαίαν των Καθακλιωτών Ούδεις δέ έμεινεν άδάκρυτος, διε άρχιεπίσκοπος Πενταπόλεως Σ. Νεκτάριος τείνων έκείνους τάς χείρας προς τόν Θεόν και προς τόν σφρανόν ήσαν τούς όφθαλμούς ήδχθή ήπερ των σφαγέντων άδελφών ήμων, πολλοί δέ των προσφύγων και έγονάισαν.

Μετά την Ιεράν τελετήν ο καθηγητής της Ιστορίας έν τω έθν. Πανεπιστημίο κ. Π. Καρολίδης λαβών τόν λόγον έξήρε τό προτερόματά της ελληνικής φυλής και την δύναμιν της θρησκευτικής πίστωσης και της προς την πατρίδα άγάπης των άδελφών ήμων προσφύγων, οτινες προετίμησαν την έξορίαν και αύτόν έτι τόν θάνατον όπως άλλόθιτα τηρήσσαι τό Ιερό ταύτα συνασθήματα.

Κατόπιν όλος ο κόσμος έκείνος συνήλθεν εις την πλατείαν του Συντάγματος, έκεί δέ όμίλησεν αύτοίς ο πολιτευτής κ. Καπετανάκης συγκρίνας την ευγένειαν της ελληνικής προς την βαρβαρότητα της βουλγαρικής, φυλής μετά ταύτα δέ ο παλαίμαχος του καλάμου στρατιώτης διευθυντής της «Φιλίππου» κ. Α. Κουμαριανός, όστις εύλόγητος ήμνησεν τόν προσφύγων την εγνωμοσύνην προς την έλευθερίαν πατρίδα, άνέγνωσε δέ τελεταίον τό βοή γένόμενον δεκτόν ψηφίσμα τούτο.

Ψήφισμα

Τού έν 'Αθήναις έτj 31 Μαΐου 1907 συγκροτηθέντος συλλαλητηρίου κατά των βουλγαρικών βίαιοπραγιών των διαπρατιομένων έναντίον των έν 'Ανατολική Ρωμυλία και Βουλγαρία 'Ελλήνων.

Ο έν 'Αθήναις λαός άντιπροσώπων τόν τε άλίερωτον και έλεύθερον 'Ελληνικόν λαόν πρωτοβουλία και έκκήσει των έξ Ανατολ. Ρωμυλίας και Βουλγαρίας προσφύγων, συνελθόν εις πάνθημον συλλαλητήριον σήμερον έτj 31 Μαΐου 1907 έν τη πλατεία του Συντάγματος μετά τό τελεσθέν έν τω Ιερφ ναφ της Μητροπόλεως μνημόσυνον ήπερ των άνάνθρωπος δολωρονθέντων ύπό Βουλγάρων στρατιωτών και κομιτατζήδων κατοίκων «Καθακλήν», έκδηλόν δέ την άγανάκτησιν αύτου επί τω φονεφφ διωγμφ, διηφρίστανται οι έν Ανατολ. Ρωμυλία και Βουλγαρία 'Ελληνες, άκούσας των ρητόρων Παύλου Καρολίδου και Γεωργίου Καπετανάκη.

Ψηφίσει

α) Διαμαρτυρείται διά του έντονώτερου τρόπου ένόπιον πάντων των πεπολιτισμένων λαών και των Κνδερνήσεων αύτων κατά της ύπό της Βουλγαρικής Κνδερνήσεως και του βουλγαρικού λαού διενεργουμένης έξοντώσεως των έν Ανατολ. Ρωμυλία και Βουλγαρία 'Ελληνικών Κοινοτήτων, κατά της διαπραγής των Ιερών ναφ και φιλικάν θρωπικών αύτων ιδρυμάτων, κατά του κλεισίματος των σχολείων των, του σφετερισμού και της λεηλασίας της ιδιωτικής των 'Ελλήνων περιουσίας, της καταστροφής και πυρπολήσεως των πόλεων και των συνοικισμών αύτων και κατά του έξαναγκασμού των διό παντός βλαίου, πανούργου και βαρβάρου μέσου ή ν' άπαρηγόσιν την θρησκείαν και τόν έθισμόν των, ή εγκαταλείποντες τάς άπό τριάντα αιώνων πατρίδας αύτων άστεροι και ήπατρίδες εις τό έλεος της Μητρός 'Ελλάδος νά προσφύγωσι. Διαμαρτυρείται κατά της ύπό των Βουλγάρων παραβιάσεως και καταλύσεως των πολιτικών και άστικών δικαιωμάτων των διά διεθνών συνθηκών ήπερ της Εύρώπης άνεγνωρισμένων εις τούς 'Ελληνες της Ανατολ. Ρωμυλίας και Βουλγαρίας, κατά της ύπό της βουλγαρικής έξουσίας καταπατήσεως και των στοιχειωδωτέων δικαιωμάτων του άνθρώπου όποία είναι ή έλευθερία έξάσκησης της θρησκείας και ή έλευθερία χρήσεως της γλώσσης.

β) Ποιείται έκκήσιν εις την δικαιοσύνην των πεπολιτισμένων κρατών και παρακαλεί θερμώς τάς σεβαστάς Κνδερνήσεις αύτων, όπως μή άνεχθώσιν επί πλέον τάς βουλγαρικής τνύτας βίαιοπραγίας και άπανθρώπιες κατά φιλησυχίας και εθνηκικών πληθυσμών, ών τό μόνον έγκλημα είναι δι' έμμενους πιστοί εις τόν άπό τρισχίλιον έτών 'Εθνομόν αύτων και δέν έννοοσιν νά γείνωσι Βουλγαροι και έχει δι' έλπίδος δι' ή ληφθώσι σύντονα μέτρα προς έξασφάλισιν της ζωής, της τιμής και της περιουσίας αύτων και δι' τεθήσεται τέγμα εις άπόφρονην καύσασιν άποτελοσάν υβριν κατά του συγχρόνου πολιτισμού και περιφρόνησιν του διεθνούς δικαίου.

γ) Επικαλείται της Αύτου Μεγαλειότητος του βασιλέως των 'Ελλήνων και της ελληνικής κνδερνήσεως την ύπερ των όμοφυλάν προσήκονσαν έθνικήν αντίληψιν.

δ) Έκλείει έπιτροπήν προς έπίδοσιν του ψηφίσματος τούτου εις την Αύτου Μεγαλειότητα των βασιλέα των 'Ελλήνων, τάς Αύτων Έξοχότητας τούς άντιπροσώπους των Δυνάμεων και προς την έλληνικήν κνδερνήσιν.

Έν 'Αθήναις, έτj 31 Μαΐου 1907.

Η έπιτροπή

Α. Κουμαριανός, Κ. Τριτάκης, Γ. Παπαλάμπρου, Β. Βάλαμος, Χρ. Βασιριάδης, Α. Διαμαντιδουλος, Α. Δουκόπουλος, Α. Παρασκευόπουλος

Η έπέδοσις

Τη προίσει του κ. Κουμαριανού έξελέγη έπιτροπή πενταμελής έν προσφύγων, ήτις έπεφορτί-

σθη νά έπιδώσθαι τό γένόμενον δεκτόν ψηφίσμα εις τόν βασιλέα των 'Ελλήνων, και την ελληνικήν κνδερνήσιν και τούς άντιπροσώπους των Δυνάμεων.

ΚΑΘ' ή γράφει ή «Θεσσαλία» Βόλου τρία κατηγορησθαι ύπό της κνδερνήσεως συνεργεία έκ γεωμετρών, έργοδωδών κλπ. άτινα ήρχισαν τάς έν τοίς κήμασι του κ. Τοπάλη, τφ Γκιούδ Γκιούλ και Τουρκομουσί παρδ τόν 'Αλμυρόν εργοσίαι χωροσασθήςσεως, μεθ' ήν θά έπακολουθήσθαι ο όρισμός των μερών, έν οίς θά γίνωσιν οι συνοικισμοί. Κατά τάς δοθείσας ύπό των γεωμετρών πληροφορίας εις την συνάδελφον τά τρία ταύτα συνεργεία θά τελειώσωσι τάς εργασίας των έντός μηνός, έντός δέ του έτους οι πρόσφυγες θά ώσι τελειώς εγκατεστημένοι έν γεωμνητοίς οίκiais και έν ταίς καλλιεργήσιμος αύτων γαίαις.

Η ΚΑΤΑ τόν τελευταίον περί διδακτικών βιβλίων νόμον συστάσα έπιτροπή προς έκλογήν της βλγς των διδακτικών βιβλίων εις άριστον προεθή μέτρον καταργήσασα τό βιβλίον της γραμματικής εις πάσας τάς τάξεις του όμητικού σχολείου.

Η ΕΝ Πειραιεί διαμένονσα χήρα Χαλαράμπους Κραδαρίτου απέστειλε προς τό ύπουργείο των οικονομικών όρ. 500 ήπερ του έθνικού στόλου έκπληρούσα την θέλησιν του άποθανόντος συζύγου της.

ΤΗΝ παρασκευήν έγένετο ή τριμηνιαία κλήρωσις του νέου λαχειοφύρου δανείου της 'Εθνικής Τραπέζης της 'Ελλάδος, καθ' ήν έλαχον οι αριθμοί

19.974	κερδαιών	δρχ.	50,000
11.393	»	»	3000
12.653	»	»	3000
145.862	»	»	3000
183.430	»	»	3000
20.806	»	»	3000

και οι αριθμοί: 78028, 107783, 152466, 188,101, 163808, 10942, 41787, 167402 και 21161 κερδαιόντες έκαστος ένν χιλιάς δραχμής.

Την δέ μετά μεσημέριαν της παρελθούσης Κυριακής έγένετο ή πρώτη κατά τό έτος τούτο κλήρωσις του λαχείου του έθνικού στόλου και των άρχαιοτήτων, καθ' ήν έλαχον οι έπόμενοι αριθμοί:

664060	κερδαιών	δρχ.	100,000
172315	»	»	25000
79722	»	»	10000
394655	»	»	5000
74029	»	»	5000
79569	»	»	5000
166958	»	»	1000
32527	»	»	1000
504122	»	»	1000
427856	»	»	1000
64465	»	»	1000

Έκληρώθησαν προσέτι 411 αριθμοί κερδαιόντες ανά δρχ. 100 έκαστος και έτεροι 578 κερδαιόντες ανά δρχ. 50 έκαστος.

ΤΟ παρελθόν Σύζεσιν άπήλθεν εις Γερμανίαν ή Α. Β. Υ. ο Διάδοχος μετά της περιγικήσις Σοφίας και των τέκνων.

ΚΑΤΑ τόν λήξαντα μήνα Μαΐον εισεπράχθησαν ύπό του τελωνείου Πειραιώς εις χαρτονομίσματα δρχ. 1,987,969.30 και εις χρυσόν 206,421.40. Καί τόν αντίστοιχον του παρελθόντος έτους είχον εισπράχθι εις χαρτονομίσματα δρχ. 2,137 076.15 και εις χρυσόν 169 371 Προκύπτει έπομένως διά μέν τάς εις χαρτονομίσματα εισπράξεις διαπορδ επί έλαττον δρχ. 149,106.85, διά δέ τάς εις χρυσόν επί πλέον 37,050.40.

ΤΟ λαχείον του στόλου έχει φάινεται άνέξι-λεώτους άμαρίας. Τό προσάχθον γραμμάτιον ύπ' αριθμ 664,060 ως κερδισάν τό πρώτον βραβείον των 100000 δραχμών άποδεικνύεται πλαστόν και ή πλαστογραφία γνόμενη ύπό υπαλλήλων άναμεμυμένων εις αύτήν την λειτουργίαν του λαχείου. Τό γεγονός έμποιεί κατάληξιν και μυχαίτην όδύνην, διότι διαπιστώ κατά τρόπον άπαισίον την έγκληματικήν όλιγοψυχία, την άνασθησίαν και την περιφρόνησιν Ιερώντων δημοσίων συμφερόντων έκ μέρους έκείνων, εις ούς ή πολιτεία άνέθηκε τάς δαυατάς ταύτας φροντίδας. Η άνάγκη έκτελέσθαι τήν έργον κατά του έγκληματήσαντος, άλλ' αν ύπάρχει δικαιοσύνη εις όσον τόπο, πρώτος έπρεπε κακός κακώς νά άποπεμφθή ο περιφρονητής τυμπαράχης, όστις όμωσε δι' όλων των δυνατών μέσων νά καταργήσθαι τό λαχείον τούτο. Αφ' ού ως άλλος τάφρος έχον σύμφωνον και τόν μακάριον ύπουργόν των οικονομικών άνέστειλε την έφαρμογήν της λειτουργίας του λαχείου επί έξ μηνας, φορολειτουργία δέ κατά τό δασίτημα τούτο νά καταπέσθαι την μεγαλοφυΐαν των εις μεταρρυθμιστικά του λαχείου σέδια, νύν, διε ήναγκάσθη νά θέσθαι έφαρμογήν τόν νόμον, έφρόντισε τόσφ φρόντα του άτυχούς, άλλ' Ιερωτάτου λαχείου, ώστε ήδύνατο ο βουδόμενος έκ των κατωτέρων ύπαλλήλων νά ύφαιψη γραμμάτια άπόλητα, νά άντικαταστήσθαι αυτά διά πλαστών και νά παρίσταται την

έπομένην ως κάτοχος του κερδισάντος γραμμάτιου έν φ' ο οικείος άριθμός έμεινε άπόλητος και άνήκε κατ' άκολουθίαν εις τό ταμείον του στόλου. Καί όμως έν φ' ούτως έχουσι τό πράγμα, έφ' ήφ' ήμερις νά έξυμνήσθαι την άρίστην Ιστορίαν του κ' τυμπαράχου, διότι άνεκάλεσε την πίστιν γραφίαν!

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Η όραία πόλις των έν Θεσσαλία Τρικλάδων δημογραφίματος, όπερ ή Θεσσαλία χρεοστάει εις φιλοπονήαν των τέκνων της έξ διου ήλιόφης αύτης ή μυτριακή αίγίς της θεάς 'Ελευθερίας, κνδερνή άπροσδοκίτως την νύκτα της παρελθούσης Δευτέρας προς την Τρίτην. Θύελλα αίφνης έκείνησά έξώγκωσας τά δδατα του διαρρέοντος την πόλιν ποταμού Αηθαίου εις πρωτοφανή πλημύραν. Περί τό μεσονύκτιον της άπαισίας έκείνης ή μέρας ή πόλις δολόκληρος είχε μεταβλήθι εις άπύραν λίμνην. Πάσαι οι πολυτίμοι οίκiai εξήλθον χιλιάδες άνερχόμεναι κατέρρευσαν. Η συγκοινωνία διεκοπή έντός και έκτός της πόλεως και την χθές εδημερώσαν και ζωής μεστήν πόλιν καίτοι σήμερον συμφωρδς μεγάλους τό άνήκοντες είργος. Διότι και άνθρώπων θάνατοι άναγγέλλονται άθρόοι. Ένεκα της διακοπής πάσης συγκοινωνίας ταχυδρομικώς και τηλεγραφικώς, άκριβείς πληροφορίες έλλείπουσιν. Πολλά τηλεγραφήματα προς την κνδερνήσιν παριστάσι διαφόρους την κατάσταση. Άλλα άναβιβάζουσι ά θύματα εις 100 και άλλα εις 800. Εδχόμενα νά έλεγχθώσι και τά μέν και τά δέ επί ύπερβολή. Η κνδερνήσιν έδωκεν άμέσως 15000 δραχμής προς άνακούσιν των άστέγων, όστινες έβρίσθησαν εις τούς δειμούς ύπό της θεομηνίας έσπερημένα των πάντων.

— Ηγεμονικώς ζήσασα, έξ ήγμένων έκείνων τό γένος, ως άληθινή ήγεμονία κατέλιπε τόν πύσκαρον τούτον κόσμον ή έργον τό ήγμένους της Μολδοβλαχίας 'Αλεξάνδρου Σούτσου, ή θυγάτηρ του μεγάλου έπιστήμονος του τύπου έκείνου της Προσοποποιουμένης ευγενείας καθηγητού της Πολ. Οικονομίας 'Ιωάννου Σούτζου, του Γ. Τυπιδίου Κοζάνη ή σούγγος Ρωζάνη. Διά της διαθήκης αύτης ύπερενδοκίμησε πολλούς του έθνους εύμργάτας ευστοχήσασα έν τφ προορισμφ της περιουσίας του άνδρός της και τό μέγαρον, όπερ ζώντων αύτης τε και του άειμνήστου συζύγου της έχησιν μεν ως άνεπίσημος άκαδημία, εις ήν συτήρχονται οι λογάδες του έθνους, άφίρουντες εις μήνην του Γεωργίου Τυπιδίου Κοζάνη ως μουσείον της 'Ιστορικής και 'Εθνολογικής 'Εταιρίας και τό μήνιμα του μεγάλου έθνικού ήμων 'Αγώνος και τό μνημεία της νεωτέρας ήμων Ιστορίας, τό φερόσασα νύν και άστεγα, άπερ ή άμάθεια ή άελετήρια και ή ήλιθιότης έκήρυξε σχεδόν έν διαγμφ, εδρίσκουσιν όριστικόν και μεγαλοπρεπές καταφύγιον, τόν τη δροφφφ 'Αμαλίας μέγαρον του Γ. Τυπιδίου Κοζάνη, προέδρου χρηματίσαντος της χρηοιματίας ταύτης 'Εταιρείας.

Την άλλην περιουσίαν του άειμνήστου συζύγου της άφίρουντες ή ευγενής δόσινον εις φιλήσυχονικά Ιδρύματα, έν οίς ζών έδρασαν ο σύγγος της, οία τό 'Αμαλίων όρφανοτροφείον, ο άλλος 'Απαρσασός, τό 'Ασύνον των 'Ανιάτων, ο 'Ευφρόδης Στανός. Άλλά πλείονας περί τούτου πληροφορίας θά αναγράφωμεν εις τό προσεχές μετά την έν τφ Προτοδικείω άνάγνωσιν της διαθήκης.

— Οι βδελυροί κνδερολοποιοί του λαχείου του έθνικού στόλου συλληφθέντες καθήρχονται και ή δικαιοσύνη καλείται διά της τιμωρίας των άνοσίων δέσποτων της τιμής του κράτους νά άσφαλίση την πίστιν του πανελληνίου επί την χρηστήν λειτουργίαν του λαχείου, ήν τούτο μεν ή νωθρά και ήλιθία μέχρι τοϋδε διοίκησις, τοϋτο δέ τόν έγκληματών ή κακοήθεια συνεργάσθησαν, όπως καταργήσωσιν

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ

Έδρα έν 'Αθήναις. Ύποκατάστημα έν Πειραιά. ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ. 1886. ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΟΘΕΙΣΑ ΤΩ. 1905. ΕΤΕΡΟΡΡΥΘΜΟΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΕΦΑΛΙΟΝ 2,500,000 ΔΡ.

Τμήμα Τραπεζικών. Συνάλλαγμα. — Έξόδοις έπιταγών, τοίχ. — Πιστωτικά έπιστολά. — Εισπραξεις. — Δάνεια επί ένέχυρου. Χρεωγράφων. — Προεσφάσεις. — Καταθέσεις. — Φύλαξις τίτλων και τιμαλφών. Τμήμα Ταμειοτεχνικών. Ταμειοτεχνικόν 4 ο/ο. — Μηνιαία καταθέσεις άνατοκιστικά. Τμήμα Χρηματοτεχνικών. = Άγοροπωλησία χρεωγράφων. — Χρηματοτεχνικόν έντολί. Τμήμα έμπορίου. — Προμήθεια έμπορευμάτων. — Άντιπροσωπεία οίκων. — Πληρωματικά έμπορευμάτων. — Δάνεια καταρτισμένων ύποσχεθέντων Μοσκόπου. Γενικόν Πρακτορείον. έν 'Ελλάδι της Γαλλικής Ασιατικής 'Εταιρείας κατά τό πυρδς και της ζωής ο Φοινίς.

ΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

3 1/2	ο/ο	απόδοσις εις πρώτην ζήτησιν
4	ο/ο	»
4 1/4	ο/ο	» μετά τρεις μήνας
4 1/2	ο/ο	» μετά έξ μήνας
5	ο/ο	» μετά έν έτος
5 1/2	ο/ο	» μετά δύο έτη
6 1/2	ο/ο	» μετά τρία έτη και πλέον

Διά καταθέσεις εις χρυσόν κατά 1 1/2 ο/ο όλυγώτερον.